

Novetat bibliogràfica

La insuportable ferum de la maduixa

Avui es posa a la venda 'Res no és real' (Males Herbes), segona novel·la de David Gálvez

A.L.
ANDORRA LA VELLA

Doncs sí, fa una mica de ràbia, parlar d'aquest *Res no és real*, que David Gálvez (1970) s'ha tret de la màniga i que avui, precisament avui, trobarà el lector a la llibreria. Una mica de ràbia perquè tot i que apareix un any i mig després de *Cartes mortes* –el fulgurant debut literari del lauredià– es va gestar en paral·lel i mereix per tant la consideració d'*opera prima* del nostre professor. I quina *opera*, mare meua! Si amb *Cartes mortes* va inaugurar el gènere de la novel·la epistolar metaliterària, amb *Res no és real* construeix una mena d'alegoria distòpica amb escassíssims precedents en la literatura catalana contemporània –i no diguem per aquí dalt– a compte de les penes d'un paio que respon al molt improbable nom de Quartcamp Campverd, confinat amb tota la seva gent –¿família, clan, tribu, nació, espècie?– en un univers tancat i barrat format per vastes extensions de camps de maduixes que ell i els seus es dediquen a plantar, regar i collir. Un univers claustrofòbic regit per un conjunt de lleis, costums, tabús i mites que Quartcamp es comença a qüestionar arran de la mort de la seva filla gran, Primeraverda.

Pot ser que dit així i fins aquí la cosa tampoc no sembli res de l'altre món. Pot ser. Però és que, de fet, Primeraverda no mor; desapareix. Literalment, perquè en aquest món aparentment ordenat, gairebé idíl·lic en la seva simplicitat, controlat *pels que ens vigilen*, éssers que no compareixen mai, que proveeixen totes les necessitats dels habitants del País dels Camps de

Gálvez fulleja a La Puça un exemplar de la novel·la, que es presenta el 24 de febrer en aquesta mateixa llibreria de la capital.

Maduixes, i que en controlen aparentment els cicles vitals, la gent no mor a causa d'una malaltia, d'un accident o, en fi, de gran; simplement, un dia desapareix. Un destí que els paisans de Quartcamp assumeixen

Gálvez estrena a casa nostra l'al·legoria distòpica i deixa el lector estupefacte

habitualment amb una resignació que s'assembla molt a la cristiana –*Res no és real* constitueix un torpede probablement involuntari a la línia de flotació de les religions revelades– fins que arriba ell i comença a plantejar-se amb tota la ingenuïtat del món preguntes que resulten perillosament subversives. La primera, la més gran de totes:

¿per què ha desaparegut, Primeraverda? I a aquesta la segueixen moltes altres que amenacen de subvertir el precari ordre establert: ¿qui va plantar els camps de maduixes?, ¿què hi ha, a l'altre costat dels murs que envolten els camps?, ¿qui són, *els que ens vigilen*?, ¿són ells, els que controlen els períodes de sequera al voltant dels quals gira la vida del País? Fins que ell ho posa tot en solfa, les respostes oficials tenen més a veure amb el pensament màgic que amb la raó crítica o amb l'observació empírica. Una veritat oficial que assegura la pau i la cohesió social però que –¿els sona?– grinyola per tot arreu.

El més fascinant de *Res no és real* –títol manllevat de *Strawberry Fields*, ¿recorden?, però no hi busquin cap altre vincle beatlemaníac– és que Gálvez s'ha posat el barret d'antropòleg i es dedica a descriure un sistema social, polític i religiós autorefe-

rent, que no té cap vincle amb el nostre, talment com si s'hagués plantat enmig d'una tribu no contactada de l'Amazones. Així que concep un món nou. Per començar, l'era: *Res no és real* és el diari escrit pel narrador entre els dies 44368 i 44711. Així, a pèl, ni abans ni després de res. No es demanin què va passar el dia 0 de 121 anys enrere; cap esdeveniment fundacional ni cap cataclisme universal. Simplement, diu Gálvez, que els avantpassats de Quartcamp van decidir que calia portar un registre dels dies. Una funció que compleixen els *comptadors*, una de les institucions amb què s'han dotat al País de les Maduixes; també hi ha els *caminadors*, que porten les notícies d'un lloc a un altre, i un Consell que dicta quina ha de ser la memòria col·lectiva, perquè aquest és un país àgraf, com el Farenheit de Bradbury, on cada persona memoritza un grapat dels fets que la comunitat s'obli-

ga a recordar. La resta s'oblida i ja està.

La vida d'aquesta gent transcorre entre un seguit de ritus que han fossilitzat en un conjunt de pràctiques que el lector ràpidament cataloga com a supersticioses, oi tant que sí, però que en una segona lectura s'assemblen sospitosament a algunes creences encara vigents entre nosaltres, igualment màgiques per a un observador exterior,

Al País dels Camps de Maduixes la gent no mor de malaltia o vellesa; desapareix

però que rarament ens aturem a qüestionar. *Res no és real* no comença ni tampoc no acaba; és un fragment en la vida dels humans establats com bèsties –¿de carn?– en aquest infern que fa tuf de maduixa. Impossible no mencionar el mite de la caverna, al costat de pel·lis com *Matrix* i *The wicker man*, i de novel·les com *Els turons de Watership*. Gálvez es remunta a Gulliver i Swift, i potser sí.

Un no pot menys que admirar el pobre Quartcamp, que canvia la inquietant seguretat en què ha viscut fins ara per la desagradable, cruel, insuportable veritat. Tampoc sabem, perquè Gálvez ens ho estalvia, si acaba liderant una revolta contra l'ordre establert o simplement opta per fer-se a un costat. O no fa res. Dedicuin un parell d'hores, en fi, a *Res no és real*, encara que no tingui res a veure amb *Cartes mortes*. Es quedaran estupefactes, glaçats, petrificats. Perquè vostè, lector, i jo mateix som Quartcamp. I vivim en un món d'ombres dominat per mites i supersticions que s'assemblen inquietantment al País dels Camps de Maduixes, glups.

BREAK FIRST

Esmorzar d'emprenedors

SISÈ ESMORZAR

11/02/2015 - 8.30 h - Torre de Caldea, sala Aquarius

Temàtica: Els clústers com a eina per la millora de la competitivitat empresarial. A càrrec de Josep Maria Missé.

Entrada lliure, places limitades.
Per a reserves i més informació:
+376 808 888 - Sra. Virgínia

COWORKING
www.coworkingandorra.com

BONDIA^{ad}
www.bondia.ad

